

Uchwała
Komisji habilitacyjnej
z dnia 12 lutego 2024

powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo
wszczętym na wniosek dr Lucyny Marzec

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Dyscyplin Językoznawstwa i Literaturoznawstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w dniu 28 września 2023 r. w składzie:

1. prof. dr hab. Inga Iwasiów (Uniwersytet Szczeciński) – przewodnicząca;
2. dr hab. Aleksandra Banot (Uniwersytet Bielsko-Bialski, d. Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku Białej) – recenzentka
3. dr hab. Andrzej Borkowski (Uniwersytet w Siedlcach, d. Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach) – recenzent
4. dr hab. Urszula Glensk (Uniwersytet Wrocławski) – recenzentka
5. dr hab. Anna Pekaniec (Uniwersytet Jagielloński) – recenzentka
6. prof. UAM dr hab. Jerzy Borowczyk – członek Komisji
7. prof. UAM dr hab. Agnieszka Kwiatkowska – sekretarz Komisji

działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 10 marca 2023 r. poz. 724 ze zm.) po zapoznaniu się z dokumentacją wniosku i recenzjami oraz po przeprowadzeniu i przyjęciu kolokwium habilitacyjnego stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe zatytułowane *Papiery po Hlakowiczównie. Archiwum jako przedmiot badań* (IBL PAN 2022) stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo. Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr Lucynie Marzec stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo.

UZASADNIENIE

Załącznik do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodnicząca Komisji

prof. dr hab. Inga Iwasiów

Uzasadnienie Uchwały z dn. 12 lutego 2024 w sprawie nadania dr Lucynie Marzec stopnia doktora habilitowanego.

Komisja w pełnym, siedmioosobowym składzie podjęła jednogłośnie uchwałę w głosowaniu jawnym. Na opinię Komisji wpływ miały wszystkie dotychczasowe osiągnięcia, ocena przedstawionej monografii oraz kolokwium habilitacyjnego.

1. Przebieg kariery naukowej

Dr Lucyna Marzec jest absolwentką filologii polskiej na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W 2008 roku uzyskała stopień magistra przedstawiając pracę poświęconą pisarstwu Zofii Nałkowskiej przygotowaną pod kierunkiem prof. dr hab. Ewy Kraskowskiej. W 2012 r. Lucyna Marzec została doktorem nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa – rozprawa doktorska zatytułowana *Pokądzieli. Feministyczne pisarstwo Jadwigi Żylińskiej* powstała pod promotorską opieką prof. dr hab. Ewy Kraskowskiej. W 2013 r. obecna Habilitantka została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, w Zakładzie Teorii Literatury, Literatury XX Wieku i Sztuki Przekładu.

Zainteresowania naukowe dr Lucyny Marzec łączą trzy działy literaturoznawstwa: historię literatury polskiej XX wieku, teorię literatury oraz obszar określany literaturą dokumentu osobistego, czyli studia nad (auto)biografią, epistolografią, jak również archiwami pisarskimi. Od debiutu w „Pamiętniku Literackim” w 2010 r. artykułem, który podsumowywał pracę magisterską o twórczości Zofii Nałkowskiej, Habilitantka pogłębia studia w każdym ze wskazanych obszarów, a rezultaty prac upowszechnia na łamach czasopism, monografii i podczas wystąpień konferencyjnych.

Po uzyskaniu stopnia doktora Lucyna Marzec opublikowała monografię poświęconą twórczości Jadwigi Żylińskiej oraz prowadziła badania nad twórczością, życiem oraz archiwum Kazimiery Iłakowiczówny. Pokłosiem tej pracy jest m.in. edycja listów poetki do siostry Barbary Czerwijowskiej z lat 1946-1959 (Poznań 2014), bogate studia teoretyczne dotyczące epistolografii oraz cykl publikacji skoncentrowanych wokół tematu archiwum (m. in. tematyczny numer „Czasu Kultury” pod redakcją Habilitantki w 2017 r. i rozprawa *Archiwum jako pisarski testament i depozyt legendy biograficznej* opublikowana w „Tekstach Drugich” w 2018 r.). Lucyna Marzec jest też autorką monografii *Spór o „Granice” Zofii Nałkowskiej* (Poznań 2019) oraz licznych publikacji poświęconych udziałowi pisarek w dwudziestowiecznym życiu literackim (m. in. twórczości Krystyny Kofty, Anny Świrszczyńskiej, Jadwigi Żylińskiej i Kazimiery Iłakowiczówny) zamieszczanych w

monografiach oraz na łamach czasopism naukowych (m. in. „Tekstów Drugich”, „Forum Poetyki”, „Czasu Kultury”, „Poznańskich Studiów Polonistycznych”).

Łącznie po uzyskaniu stopnia doktora habilitantka opublikowała trzy monografie naukowe, 12 rozdziałów w monografiach naukowych, 13 artykułów w czasopismach naukowych oraz współredagowała jedną monografię.

2. Charakterystyka monografii przedstawionej do oceny Komisji

Jako najważniejsze osiągnięcie w postępowaniu habilitacyjnym dr Lucyna Marzec wskazała rozprawę *Papiery po Iłakowiczównie. Archiwum jako przedmiot badań* (Warszawa 2022), stanowiącą efekt prac archiwalnych oraz teoretycznego namysłu nad siatką relacji między archiwum, życiem i twórczością, których punktem odniesienia jest spuścizna Kazimiery Iłakowiczówny (1892-1983), poetki, tłumaczki i autorki wspomnień. Książka dzieli się na pięć części: w pierwszych trzech dominuje teoria w odniesieniu do praktyk archiwalnych, w ostatnich dwóch Autorka aplikuje teorię „pisanego z wnętrza archiwum” do klasycznych procedur interpretacyjnych o charakterze historycznoliterackim.

Pierwsza część książki to analiza wzajemnych relacji życia, twórczości i archiwum pozostawionego przez pisarkę (m. in. w kontekście zwrotu archiwalnego i zwrotu biograficznego), zależności pomiędzy kluczowymi praktykami archiwalnym i piśmiennictwem archiwalnym oraz funkcjonowania artefaktów (przedmiotów autobiograficznych) w muzeum Iłakowiczówny. Część druga to omówienie praktyk archiwalnych Kazimiery Iłakowiczówny – prezentacja specyfiki badanego archiwum, sposobów jego powstania, podejmowanych wcześniej prób analizowania i komentowania zgromadzonych zbiorów. Tematem trzeciej części monografii są praktyki autobiograficzne pisarki – sposoby kształtowania narracji o sobie, tworzenia poetyckich autoportretów, budowania strategii autobiograficznych wpisanych w świadome kształtowanie pisarskiego archiwum. W czwartej części dominuje ujęcie biograficzne, które pozwala kompleksowo odpowiedzieć na pytanie o fenomen Iłakowiczówny: poetki-urzędniczki. Chronologiczny porządek wywodu wzbogacono koncepcją taktyk i strategii Michela de Certeau. W piątej części dookreślona zostaje pozycja Iłakowiczówny we współczesnej świadomości literackiej. Lucyna Marzec w końcowych partiach rozprawy określa Iłakowiczównę poetką skali mniejszej, ale zdecydowanie podkreśla, że zobowiązuje to do objaśnienia, co może w jej twórczości intrygować, a czego nie zauważyli do tej pory jej interpretatorzy. Ostatecznie przedstawiona do oceny monografia jest nie tylko autorską interpretacją dorobku literackiego i śladów archiwalnych Kazimiery Iłakowiczówny,

ale stanowi też podsumowanie wieloletnich badań nad relacją między biografią, archiwum a twórczością pisarki oraz zawiera autorską teorię archiwum.

3. Aktywność badawcza, dydaktyczna, popularyzatorska i organizacyjna

Aktywność naukowa dr Lucyny Marzec przejawia się na wiele sposobów. Habilitantka wystąpiła z referatami w wielu konferencjach naukowych (w wykazie osiągnięć wymieniono blisko 20 wystąpień referatowych, zaznaczając, że uwzględniono wyłącznie sesje o ogólnopolskim lub międzynarodowym zasięgu) oraz współorganizowała 8 konferencji i webinarium naukowych. Uczestniczyła też w pracach siedmiu zespołów badawczych realizujących projekty o charakterze grantowym (były to m. in. grant KBN *Gatunki pisarstwa historycznego Jadwigi Żylińskiej*, grant NCN *Polskie pisarstwo kobiet XX wieku*, grant NPRH *Poetyka. Nowe perspektywy*, grant NPRH *Polemika (krytyczno)literacka w Polsce*, projekt *Women Writers In Histor* realizowany we współpracy z Instytutem Huygensa Królewskiej Akademii Nauki i Sztuki w Holandii, a także – będący w toku projekt NPRH – *Archiwum kobiet: piszące* oraz *Archiwum kobiet: piszące. Kontynuacja*).

Dr Lucyna Marzec jest członkinią Zespołu Archiwum Kobiet IBL PAN oraz Central European Exchange Program for University Studies Women Writers in History Network (CEEPUS). Brała też udział w zagranicznych wizytach studyjnych dotyczących twórczości Julii Woykowskiej (w Berlinie w 2013 r.) oraz łączących spotkania naukowe z kwerendami muzealnymi i bibliotecznymi (Monachium 2015 r.). Habilitantka jest również członkinią redakcji czasopism naukowych – „Forum Poetyki” oraz „Czasu Kultury” (od 2021 redaktorką naczelną).

Praca dydaktyczna dr Lucyny Marzec obejmuje przede wszystkim zajęcia uniwersyteckie prowadzone na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej UAM – zajęcia z *Poetyki z analizą dzieła literackiego*, zajęcia z cyklu *Warsztat polonisty (Czytanie, Pisanie)*, kurs *Techniki pisarskie* w ramach specjalności przekładowej (studia magisterskie), dwa kierunkowe kursy: *Biografistyka literacka* i *Warsztaty terenowe dla specjalizacji dokumentalistyczno-bibliotekarskiej* (studia licencjackie), zajęcia fakultatywne związane z literaturą dokumentu osobistego oraz krytyką feministyczną. Wypromowała 11 licencjatów, zrecenzowała 5 prac licencjackich. W 2018 r. otrzymała nagrodę dydaktyczną III stopnia. Brała też udział w wyjazdach dydaktycznych w ramach krótkoterminowej mobilności akademickiej (przeprowadziła serię wykładów na Uniwersytecie w Archangielsku oraz na Uniwersytecie Jarosława Mądrego w Nowogrodzie oraz prowadziła zajęcia na Uniwersytecie w Akureyri w Islandii).

Dr Lucyna Marzec uczestniczyła w pracach Komisji Rektorskiej „Gdy Nauka Jest Kobieta”, jest również aktywną członkinią Centrum Badań Płci Kulturowej i Tożsamości UAM oraz współzałożycielką AMU Life Writing Working Group (grupy badawczej afiliowanej przy Szkole Nauk o Języku i Literaturze UAM podejmującej prace związane z literaturą dokumentu osobistego oraz krytyką feministyczną).

W działalności popularyzatorskiej habilitantki najistotniejsze miejsce zajmuje współredakcja i autorstwo haseł *Wielkopolskiego alfabetu pisarek* (Poznań 2012). Popularyzując wiedzę o poznańskich pisarkach dr Lucyna Marzec wielokrotnie prowadziła spaceracje po Poznaniu, organizowała gry miejskie, przewodniczyła panelom dyskusyjnym na imprezach kulturalnych oraz w mediach, prowadziła spotkania z pisarzami i pisarkami. Była też kuratorką wystawy poświęconej Julii Woykowskiej (2018 r.) oraz organizatorką „Wielkiego Czytania Olgi Tokarczuk na UAM” (2019).

4. Recenzje i opinie Komisji

W opinii wszystkich Recenzentów dorobek naukowy, a zwłaszcza monografia *Papiery po Iłakowiczównie. Archiwum jako przedmiot badań* (Warszawa 2022) z naddatkiem spełniają formalne wymogi dotyczące nadania stopnia doktora habilitowanego. Recenzenci podkreślają, że *Papiery po Iłakowiczównie* to książka, która jest owocem długotrwałej pracy badawczej wymagającej rzetelności, wytrwałości oraz znajomości szerokich kontekstów kulturowych i historycznoliterackich. Uwagę Recenzentów zwróciły m. in. metody badawcze, które dr Lucyna Marzec opracowała na potrzeby swojego projektu. Dr hab. prof. UBB Aleksandra Banot zauważa, że dr Lucyna Marzec w prezentowanej monografii umiejętnie wykorzystuje najnowsze tendencje metodologiczne z zakresu nauk humanistycznych i społecznych dotyczące zwrotu biograficznego i archiwalnego, łącząc nowoczesne koncepcje z klasycznymi rozpoznaniem. Recenzentka podkreśla, że Autorka rozprawy „proponuje nowatorskie i oryginalne spojrzenie na życie (i twórczość) Iłakowiczówny” zachowując badawczą pokorę i nie uzurpując praw do narzucania swojej perspektywy. Również dr hab. Anna Pekaniec jako zaletę strategii badawczej Habilitantki wskazuje „momentalność czynionych rozpoznań, oznaczającą [...] unikanie forsowania rozwiązań, ale ich testowanie, sprawdzanie efektywności”. Dr hab. prof. UBB Aleksandra Banot zwróciła też uwagę na badawczą autorefleksję i metakrytyczny namysł Habilitantki, które pozwoliły sprostać wymaganiom i wyzwaniom pracy archiwistki.

W odczuciu dr. hab. prof. UwS Andrzeja Borkowskiego perspektywa badawcza, którą przyjęła Habilitantka, jest owocna poznawczo i umożliwiła zaproponowanie nowych odczytań

życia i twórczości Kazimierzy Iłakowiczówny. Dr hab. Anna Pekaniec zauważyła, że konsekwencja w wyznaczaniu zakresu badawczych zainteresowań pozwoliła Habilitantce na wypracowanie „bogatego, solennego, złożonego aparatu metodologicznego, który pozwala na mierzenie się zarówno z dokumentami z archiwów, tekstami fikcjonalnymi (proza), liryką, literaturą dokumentu osobistego w sposób jednocześnie naukowo zindywidualizowany, jak i stanowiący efektywny zbiór narzędzi analityczno-interpretacyjnych, wzbogacający dotychczasową bazę metodologii literaturoznawstwa”. Wybór metodologii badawczych wysoko oceniła również dr hab. prof. UW. Urszula Glensk. Recenzentka podkreśliła wartość konsekwentnie realizowanych założeń badawczych (takich jak rezygnacja z chronologii, podważenie założeń o całościowym charakterze archiwum, nieustanną konfrontację Iłakowiczówny jako podmiotu badań i archiwum postrzeganego jako źródło pamięci i symbolicznego spotkania badaczki z „nagim dokumentem”) oraz utrzymanie dystansu wobec tradycyjnie pojmowanych biografii (zainteresowanie metabiografią, postrzeganie faktów z życia nie tylko jako przejawów indywidualnego doświadczenia, ale w kontekście literatury, historiografii, dokumentalistyki).

W poszczególnych recenzjach monografia dr Lucyny Marzec została szczegółowo zanalizowana i omówiona. Recenzenci wskazali wartościowe elementy rozprawy, przekonujące tezy i trafne decyzje Autorki. Dr hab. prof. UBB Aleksandra Banot jako wyraźne potwierdzenie umiejętności badawczych Lucyny Marzec postrzega piątą część rozprawy, zatytułowaną *Poetka skali mniejszej*, w której habilitantka trafnie wykorzystuje przywołane w tytule sformułowanie zaczerpnięte z T.S Eliota.

Dr hab. prof. UwS Andrzej Borkowski omawiając kolejno części rozprawy dr Lucyny Marzec, zwraca uwagę na sprawne wykorzystanie w rekonstrukcji biografii wspomnień o poetce (m. in. Lucji Danielewskiej, Józefa Ratajczaka, Bolesława Żyndy). Oceniając drugą część monografii, poświęconą praktykom archiwalnym Iłakowiczówny – przychyliła się do refleksji Habilitantki dotyczących przyczyn różnego traktowania brudnopisów tekstów prozatorskich (przez Iłakowiczównę sukcesywnie usuwanych) i poetyckich (traktowanych odmiennie, być może w nawiązaniu do „tradycji sztambuchowej”). Dr hab. prof. UwS Andrzej Borkowski wysoko ocenia też fragmenty książki dotyczące zabiegów autokreacyjnych utrwalonych w korespondencji oraz część zatytułowaną *Iłakowiczówna w działaniu*, która – wedle słów recenzenta – stanowi „frapujący portret kobiety aktywnej, przełamującej bariery społeczne, pnącej się po szczeblach drabiny zawodowej, by w końcu zyskać pewną autonomię w działaniu”. Lucyna Marzec, dzięki swojej wnikliwości i rzetelności badawczej, rozprawia się – co podkreśla dr hab. prof. UwS Andrzej Borkowski – z legendami na temat poetki oraz

wskazuje problemy dotyczące klasyfikacji twórczości Iłakowiczówny i umieszczenia jej w zasadniczych nurtach ubiegłego stulecia (s. 9).

Dr hab. prof. UW. Urszula Glensk zwraca uwagę na postawę dr Lucyny Marzec wobec podmiotu i przedmiotu badań. Recenzentka pisze: „respektuje tym samym obowiązujący w czasach młodości i dojrzałym życiu pisarki habitus, zakładający strzeżenie intymności i [...] prywatności, do pewnego stopnia zachowane nawet w gatunkach wspomnieniowych, które również uprawiała Iłakowiczówna”.

Dr hab. Anna Pekaniec zwraca uwagę na sposób prowadzenia dyskursu, który nadaje rozprawie wyrafinowanie, „budzi podziw”. Omawiając kolejne części rozprawy Recenzentka podkreśla trafność rozpoznań dr Lucyny Marzec dotyczących recepcji narracji biograficznych rozpatrywanych w perspektywie zwrotu biograficznego. Analizując drugi rozdział monografii (zatytułowany *Praktyki archiwalne Kazimierzy Iłakowiczówny*) dr hab. Anna Pekaniec wysoko ocenia rozbudowaną i wnikliwą analizę możliwych strategii konstruowania przez poetkę własnego archiwum, którego ostateczny kształt był tylko po części od niej zależny. Wspominając o fragmentach monografii poświęconych kontaktom poetki z nieprofesjonalnymi czytelnikami pisze: „Należy przyznać, że dr Marzec ma dar niemalże detektywistycznej dedukcji, umiejętność balansowania na granicy faktograficzności, domysłów i analiz płynnie przechodzących w interpretacje”. Dr hab. prof. UW. Urszula Glensk również zwróciła uwagę na analizę korespondencji Iłakowiczówny z czytelnikami nieprofesjonalnymi, jako dodatkowy kontekst interpretacyjny proponując listy przesyłane do mikrobiologa Ludwika Hirszfelda po ukazaniu się jego autobiografii.

W odniesieniu do wszystkich części monografii dr hab. Anna Pekaniec podkreśla „dbałość o traktowanie rezultatów już poczynionych ustaleń jako dogodnych punktów wyjścia do kolejnych rozważań” oraz umiejętność łączenia różnych perspektyw (herstorycznej wrażliwości z teoretycznoliteracką skrupulatnością, metodologicznej sprawności z troską o wierność archiwalnym odkryciom). Dr hab. prof. UW. Urszula Glensk oceniając *Papiery po Iłakowiczównie* zaznacza, że „książka dr Marzec jest opowieścią o aktywnym pamiętaniu, przeszukiwaniu, przekładaniu, ustalaniu semiforów, próbie zaprzeczenia wszechdominującemu zapomnieniu”.

Dr hab. prof. UBB Aleksandra Banot tak podsumowuje rozważania na temat *Papierów po Iłakowiczównie*: „Monografia poświęcona Iłakowiczównie, pomimo pewnego niedosytu (nie może być chyba inaczej), wydaje się kompletna. Habilitantka porusza prawie wszystkie aspekty życiopisania Iłły, na które wskazują archiwalne „papiery”, wydane dzieła poetyckie i wspomnieniowe oraz szeroka recepcja twórczości poetki [...]. Myślę, że nikt do tej pory tak

wnikliwie i precyzyjnie nie przyjrzał się nie tylko archiwum poetki – w tym korespondencji z czytelnikami nieprofesjonalnymi – lecz także jej twórczości, zwłaszcza poetyckiej, i nie podjął tak przekonującej dyskusji z dotychczasowymi ustaleniami badaczek i badaczy.”

Dr hab. prof. UwS Andrzej Borkowski: „*Papiery po Iłakowiczównie* to niewątpliwie publikacja nowatorska pokazująca z jednej strony finezję warsztatu filologicznego Lucyny Marzec, z drugiej natomiast unaocznia ogromną pracę umysłową, jaka została wykonana podczas kwerendy archiwalnej oraz wieloletnich studiów nad życiem i twórczością autorki *Lekkomyślnego serca* (1959). Książka Habilitantki wydaje się w pewien sposób przełomowa, pokazując iż współczesne narzędzia badawcze są szansą na właściwą ocenę twórców oraz stają się kluczem do zrozumienia ich strategii czy takty egzystencjalnych” .

Dr hab. Anna Pekaniec: „*Papiery po Iłakowiczównie* to wysokiej próby monografia o sporym potencjale merytorycznym, jak i edukacyjnym, wyraźnym rysie autoetnograficznym, splatającym autobiografię dr Marzec z biografią badanej poetki. Intrygująca, misterna i bez wątpienia świadomie rozplanowana konstrukcja, zaświadcza o wysokich kompetencjach badawczych Habilitantki” .

Dr hab. prof. UW. Urszula Glensk: „Książka dr Lucyny Marzec *Papiery po Iłakowiczównie. Archiwum jako przedmiot badań* jest imponująca – znakomicie przemyślana, perfekcyjnie skonstruowana, napisana wyrafinowanym językiem wysokiego literaturoznawstwa. Wnosi do humanistyki oryginalne, głębokie ujęcie badawcze, nietuzinkową interpretację, ściśle powiązaną z wiedzą teoretyczną. Jest popisem – w najlepszym tego słowa znaczeniu – erudycji, pracowitości, rzetelności Autorki” .

W poszczególnych recenzjach poddano ocenie również pozostałe – poza monografią *Papiery po Iłakowiczównie* wskazaną jako główne osiągnięcie w postępowaniu habilitacyjnym – dokonania naukowe Habilitantki. Autorzy recenzji zwracają uwagę na konsekwentne kształtowanie zakresu zainteresowań badawczych dr Lucyny Marzec, który z jednej strony dotyczy szeroko rozumianego pisarstwa kobiet, z drugiej podejmuje zagadnienia archiwalno-edytorskie. W tendencje te wpisuje się również uczestnictwo w grantach badawczych, spójne z głównymi zainteresowaniami naukowymi Habilitantki. Wysoko oceniono aktywność konferencyjną, redakcyjną, popularyzatorską i organizacyjną Lucyny Marzec, zwracając szczególną uwagę na kierowanie kwartalnikiem „Czas Kultury”.

Wszystkie recenzje dotyczące szeroko pojętego dorobku i głównego osiągnięcia naukowego dr Lucyny Marzec kończą się pozytywnymi konkluzjami. Dr hab. Aleksandra Banot prof. UBB: „Dorobek naukowy pani doktor Lucyny Marzec jest obszerny i zróżnicowany, a jednocześnie konsekwentny i samodzielny. Omawiana monografia

habilitacyjna jest osiągnięciem oryginalnym, które wnosi do dyscypliny nowe wartości i jakości, zaś zgłaszane uwagi nie wpływają na jej pozytywną ocenę. Całość dorobku Habilitantki mieści się w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo”.

Dr hab. prof. UwS Andrzej Borkowski: „Przedstawiony do recenzji dorobek Lucyny Marzec jest wyraźnie osadzony w kręgu zwłaszcza pisarstwa kobiecego. Badaczka eksploruje przede wszystkim dorobek literacki autorek miary Kazimierzy Iłakowiczówny, Zofii Nałkowskiej czy Jadwigi Żylińskiej przy pomocy współczesnych propozycji metodologicznych. Warto w tym miejscu podkreślić tę nadzwyczaj rozwiniętą u Habilitantki predylekcję do uwzględniania szerokiego spektrum kontekstów teoretycznych, co w odpowiedni sposób pogłębia perspektywę poznawczą. Słowem, dyskurs naukowy poznańskiej badaczki zyskuje odpowiednio wysokie rejestry naukowe”.

Dr hab. Anna Pekaniec: „Mając na uwadze zarówno rozprawę habilitacyjną, jak i całościowy dorobek naukowy habilitantki – zwarty, spójny, przemyślany, utrzymany na wysokim poziomie merytorycznym, łączący narzędzia już dobrze zdomowione w dyskursie z najnowszymi tendencjami – stwierdzam, że spełnia on wymagania, które określone zostały w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce.

Dr hab. prof. UW r. Urszula Glensk: „Przedstawiony dorobek naukowy – z wielkim naddatkiem – upoważnia do uznania osiągnięć dr Lucyny Marzec za podstawę do nadania jej stopnia doktor habilitowanej”.

Dr hab. prof. UAM Jerzy Borowczyk podkreślił w opinii, że uważa monografię *Papiery po Iłakowiczównie. Archiwum jako przedmiot badań* za „pracę wybitną oraz niezwykle oryginalną zarówno w swej warstwie metodologiczno-koncepcyjnej, jak i przedmiotowo-rzeczowej”. Dogłębnie przemyślane rozwiązania metodologiczne, wieloletnia praca nad dokumentami archiwalnymi oraz odkrywcze propozycje interpretacji archiwalnych i autobiograficznych strategii Iłakowiczówny zdecydowały o wysokiej wartości omawianej monografii. Habilitantka wypracowała własne instrumentarium badawcze, które umożliwiło jej nie tylko przeprowadzenie nowatorskich analiz śladów archiwalnych powiązanych z poetką, ale też opracowanie nowej teorii badania archiwum. Dr hab. prof. UAM Jerzy Borowczyk wysoko ocenił również inne osiągnięcia Habilitantki, zwracając uwagę szczególnie na monografię poświęconą twórczości Jadwigi Żylińskiej oraz rozprawę dotyczące pisarstwa kobiet, publikowane w uznanych czasopismach i monografiach naukowych. Podkreślił też duże zaangażowanie dr Lucyny Marzec w działania popularyzatorskie oraz prace na rzecz macierzystego Instytutu i Wydziału (m. in. pracę dydaktyczną, w tym zajęcia z biografistyki, warsztaty terenowe prowadzone dla specjalności dokumentalistyczno-bibliotekarskiej oraz

udział w opracowaniu *Wielkopolskiego alfabetu pisarek*). Konkludując, dr hab. prof. UAM Jerzy Borowczyk uznał dorobek dr Lucyny Marzec, zwłaszcza zaś monografię *Papiery po Hłakowiczównie*, za wszechstronny i niezwykle oryginalny wkład w rozwój badań literaturoznawczych, a także kulturowych i jako taki z naddatkiem spełniający wymogi dotyczące nadania Badaczce stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych.

Dr hab. prof. UAM Agnieszka Kwiatkowska również bardzo wysoko oceniła osiągnięcia naukowe dr Lucyny Marzec, a szczególnie monografię poświęconą Hłakowiczównie, postrzegając ją jako dzieło przełomowe nie tylko w badaniach dotyczących poetki, ale w teorii biografistyki i archiwistyki. Habilitantka wypracowała autorską metodologię badawczą i stworzyła nowatorską teorię archiwum. Jej spójny i konsekwentnie kształtowany dorobek naukowy dotyczący pisarstwa kobiet (często analizowanego w ujęciu biograficznym) jest imponujący, a dokonania o charakterze dydaktycznym i popularyzatorskim świadczą o dużym zaangażowaniu i pracowitości Badaczki. Zdaniem dr hab. prof. UAM Agnieszki Kwiatkowskiej dzieło dr Lucyny Marzec wnosi znaczący wkład w rozwój literaturoznawstwa, a samodzielna i w pełni uformowana Badaczka bez wątpienia zasługuje na nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Opinie te potwierdziła prof. Inga Iwasiów, podkreślając dodatkowo spójność pracy badawczej i praktyki popularyzatorskiej, rolę jaką spełnia dr Lucyna Marzec w środowisku macierzystego Uniwersytetu, w instytucjach związanych z Poznaniem, a także w krajowym i międzynarodowym życiu naukowym. Koncept przejścia od pracy w archiwum ku praktykowaniu w przestrzeni muzeum, galerii, a także uruchomienie perspektywy autokomentarza dał znakomite rezultaty. Praca Lucyny Marzec ma strukturę warstwową i rozkwitającą, będzie z pewnością inspiracją dla wielu osób zajmujących się biografistyką, metodologią, historią literatury, pamięcią.

Dr Lucyna Marzec znakomicie zaprezentowała się podczas kolokwium habilitacyjnego, potwierdzając umiejętność krytycznego przetwarzania dyskursów teoretycznoliterackich. Jej wykład i odpowiedzi udzielone na pytania upewniły komisję, iż mamy do czynienia z badaczką dysponującą wielką erudycją, a zarazem darem oryginalnego myślenia.

Wszystkie te argumenty złożyły się na jednoznaczną opinię Komisji, popierającą wniosek dr Lucyny Marzec o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Przewodnicząca Komisji

Prof. dr hab. Inga Iwasiów